

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXI. De Donariis quae Chosroes misit ad sanctum martyrem Sergium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. κ΄.

ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιρὸν ἡ ἀγία μητὴρ ἡ γολανδύχη.

Τότε καὶ γολανδύχη μάρτυς ζωσα παρ' ἡμῶν ἡ δὲ διὰ πολλῶν μὲν πόνων τὸ μαρτύριον διενέγκασα, τῶν μάγων πῆσων αὐτὴν αἰκίζομένων, μεγάλων δὲ τερασιῶν ἐργάτης γηρομένη. ἧς τὸν βίον ἀνεγράψε σέφαρος ὁ πρεσβύτερος ἐπίσκοπος ἱεραπόλεως.

Κεφ. κα΄.

Πεὶ δὲ ἐπιψέχοις ἀναθημάτων τῆς ἀγίας μάρτυρος σεργίου.

Ὁ δὲ χοσρόης ἐγκρατὴς τῶν οὐκείων βασιλείων γηρομένη, πῆμπρ' ἡρηγορίω σωρον, χευσθὴ πολλὰ καὶ λίθοις τιμίαις δεικνυμένη, πρὸς τιμὴν δὲ ἀθλοφόρου μάρτυρος σεργίου. ὃν αἰεθῆκε μὴν θεοδώρα ἰστανιανὴ γαμήνη, ἐληίσασθ' ὃ χοσρόης σὺν ἡ τοῖς ἀλλοῖς κειμηλίαις, ὡς ἦδη μοι ἀφήγη). πῆμπρ' ὃ ἕτερον σωρον χευσθῆν, καὶ ἐπέγραψεν ὁ χοσρόης τῶ σωρον ἑλλήνων γράμμασι τὰδε. Τῆτον τὸν σωρον ἐγὼ χοσρόης βασιλεύς βασιλείων, ἦς ὀμίσθες, ὅτε οὐκ διαβολικῆς ἐνεργείας καὶ κακουργίας τῆ δυσχεστάτης βαράμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ καβαλλαρίων, εἰς ῥωμαίαν ἀπήλθομεν, ἔδρα τὸ ἐργεῖον τὸν δυσυχνὴ ζαδεσπράμ μὲν στρατῶ εἰς τὴν νίσβην ἐπὶ τὸ ὑποσύρειν σὺν καβαλλαρίαις τῶ μέρεος τῆ νίσβης εἰς τὸ ἀνιάραι καὶ καταρράξαι, ἐπέμψαμεν δὲ ἡμεῖς καβαλλαρίαις μὲν ἀρχοῦν εἰς τὸ χαρχάς καὶ διὰ τῆ τύχης τῆ ἀγίας σεργίου τῆ πῆανσέπης καὶ ὀνομαστῆ, ἐπειδὴ ἠκασαμεν δόληρα εἶναι αὐτὸν τῶν αἰτήσεων, ἐν τῶ πῆσῶ ἐπὶ τῆ βασιλείας ἡμῶν, μὴν ἰανναρίω ἐδὲ δόμη, ἠησάμεθα ὡς εἰάν οἱ καβαλλαριοὶ φάξωσι τὸν ζαδεσπράμ, ἢ χειρῶσωνται, σωρον χευσθῆν διαλίθου εἰς τὸν οἶκον αὐτῶ πῆμπρ' ὁμῶν διὰ τὸ πῆανσέπῶν αὐτῶ ὄνομα. καὶ τῆ ἐνάτη τῆ φεβρουαρίου μηνὸς τὴν κεφαλὴν τῆ ζαδεσπράμ ἠνεγκαν ἐπὶ ἡμῶν. ἐπιτυχόντες ἐν τῆς δεήσεως ἡμῶν, διὰ τὸ ἕκασον ἀναμφίβολον εἶναι, εἰς τὸ πῆανσέπῶν αὐτῶ ὄνομα τῆτον τὸν σωρον τὸν παρ' ἡμῶν γηρομένον, μὲν τῆ πῆμφθῆτος σωρον πῆσῶ ἰστανιανῆ βασιλείας

A

CAP. XX.

De sancta Matre Golanduch, qua illis temporibus vixit.

ISDEM temporibus Golanduch, martyr vivens ac spirans, apud nos mansit. Quæ à Persarum Magis graviter excruciatâ, diurnum & laboriosum martyrium pertulit, multaque miracula perpetravit. Porro ejus vitam scripsit Stephanus antiquior, Episcopus Hierapolitanus.

CAP. XXI.

De Donatis quæ Chosroes misit ad sanctum Martyrem Sergium.

B

CÆTERUM Chosroes cum regnum suum recuperasset, crucem autò multo & pretiosis lapidibus exornatam, in honorem invictissimi Martyris Sergii ad Gregorium misit: quam Theodora quidem uxor Justiniani eidem Martyri dedicaverat: Chosroes verò unâ cum aliis Thefauris diripuerat, sicut à me superius commemoratum est. Aliam præterea crucem auream idem Chosroes misit, cui litteris Græcis hæc inscripsit. Ego Chosroes rex regum, filius Hormisdæ, quo tempore per diabolicam operationem & malitiam infelicissimi Varami & equitum qui unâ cum illo erant, ad Romanorum ditionem me contuli: & quoniam infelicissimus Zadespram cum exercitu Nisibim advenerat, sollicitaturus equites Nisibenos, ut à nobis deficerent nosq; oppugnarent, nos quoq; equites misimus ad oppidum Charchas unâ cum duce. Et quoniam audieramus venerabilem ac celeberrimum S. Sergium cuncta largiri quæ ab ipso postularentur: anno primo regni nostri, die septimo mensis Januarii, pergenium ejusdem Sancti postulavimus, pollicentes, si equites nostri Zadespram occidissent, aut certe vivum cepissent, nos crucem auream lapillis distinctam ad ejus ædem missuros esse, ob venerandum ejus nomen. Nono autem die mensis Februarii equites nostri caput ejusdem Zadespram ad nos attulerunt. Voti igitur nostri compotes facti, quo res manifesta omnibus fiat, nec ullus dubitandi locus relinquatur, in venerandissimo ejus nomine crucem hanc à nobis factam, unâ cum ea quæ olim ab Imperatore Romano-

Mmm ij

ἡμέρας ὀκτώητος ἢ σιρὴ τὸ εἰδισμῆρον ταῖς γυ-
 ναῖξιν ὅσα εἶδεν. ἐγὼ δὲ διδάσας εἰς τὸτο, εἰ μὴ
 τοῖς λόγοις σε ὀπίσσευσα, καὶ ὅτι ἀγία καὶ δο-
 τήτων αἰτήσεων, μετὰ ταῦτα τὰ γυναικεία
 μὴ ὑπομείναι. ἐπιτέτε ἔγνω τὴν δυνάμιν ἔ-
 ὄραμα καὶ τὴν τῶν ᾠδῶν σε ῥηθέντων ἀλή-
 θειαν. παρ' αὐτὰ ἐπέπεμψε τὸν αὐτὸν σαυ-
 ρόν, ὅτι τὴν τέτη πμὴν ἐν τῷ πανσέπῳ σε οἴ-
 λῳ, κελεύσας ἐν τῷ τέτη πμῆς δίσκον ἓνα καὶ
 πῶθρον ἐν γυρέαξ, εἰς λόγον τῶν θεῶν μυστη-
 ρίων. ἀλλὰ μὴ καὶ σαυρὸν γυρέαξ, καὶ πηχθῆ-
 ναι ὀφείλοντα ἐπὶ τῆς πμῆς τεραπέτης, καὶ θυ-
 ματήριον, τὰ πάντα χρυσά. καὶ ἀμφὶ θυρῶν B
 ἑνικὸν κεκοσμημένον χρυσοῦ, καὶ τὰ δπμῆρον-
 τα τῆς πμῆς μιλιαρῆσια. εἶναι τὰ ἀγία σε οἴ-
 κῳ, ἵνα διὰ τὴν τύχης σε ἀγία εἰς πάντα, ἐξαι-
 ρέτως ἢ εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ἔλθῃς εἰς τὴν βο-
 ῆθάν με, καὶ σιρῆς, ὅτι δὲ τῆς πρεσβείας
 γέγονεν ἡμῖν τὰ ἐλέει τῆς ἀγαθότητος καὶ
 τῷ θελήματι με καὶ σιρῆς εἰς τέλος παρελήθη
 ἵνα καὶ γὰρ ὅτι σιρῆ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς
 τὴν σὴν δυνάμιν ἐλπίσωμεν καὶ εἰς σε ἐπιπεύ-
 ωμεν. ταῦτα τὰ παρὰ χροσρὸς ἀναθήματα
 λεγῆ, ἔδεν τὴν βαλαὰμ παρεθήσασα ἀπάδον C
 τα, τὰ Φιλανθρώπῳ θεῷ σοφῶς οἰκονομή-
 σαν καὶ ἐλλήνων γλώσσας ὤληθια φθέρζα-
 δαι ῥήματα.

A Sira non sensit muliebria. Ego verò
 de hac re fortasse, dubitarem, nisi ver-
 bis tuis credidissem, quoniam vir fan-
 ctus es, & donas quæ petuntur, Siram
 deinceps non esse lensuram muliebria.
 Ex eo igitur virtutem visionis, & veri-
 tatem eorum quæ abs te prædicta sunt,
 deprehendi. Quamobrem illicò cru-
 cem ipsam & ejus pretium ad veneran-
 dam ædem tuam transmisi, jubens ut ex
 ejus pretio discus unus & poculum u-
 num fiat ad usum factorum mysterio-
 rum: Crux item quæ in sacro altari de-
 figatur & thuribulum: cuncta ex auro.
 Velum præterea Hunnicum auro ex-
 ornatum. Qui verò ex supradicto pre-
 tio reliqui, fuerint miliarentes, eos ad
 sacram ædem tuam volumus pertinere,
 ut per genium tuum, vir sancte, cunctis
 in rebus, sed præcipue in hac petitione
 mihi & Siraæ auxilium feras, & quod in-
 tercessione tua nobis contigit, id miseri-
 cordiâ benignitatis tuæ, ex utriusque
 nostrum sententia ad perfectionem
 perveniat. Quò scilicet ego & Sira,
 cunctique mortales, in potentia tua
 spem ac fiduciam collocemus atque in-
 te credamus. Hæc sunt quæ in dona-
 riis à Chosroë transmissis contineban-
 tur, à Balaami prædictione nihil discre-
 pantia. Benigno scilicet Deo itares
 cum summa prudentia dispensante, ut
 gentilium linguæ salutaria interdum
 proferant verba.

Κεφ. κβ΄.

Πεὶ νααμάν καὶ σαζακινῶ.

Τότε καὶ νααμάνης τῶν ἐχθρῶν σκωπητῶν
 φύλαρχος, ἐξ ἀγίας καὶ παμμίας
 ἔλλω, ὡς καὶ ἀνθρώπος ἀνὸς καὶ ῥαγάζιν
 τοῖς αὐτοῖς δαίμονις, τῷ ἀγίῳ παρεσῆλθε
 βαπτίσματι, τὴν ὄντως ὑλὴν χρυσῆν ἀφροδί-
 τῶν πυριτήσας, καὶ πῶχοις διαδῶς, καὶ πάντας
 τὰς ἀμφὶ αὐτὸν τῷ θεῷ παρεσαγαγών. ὁ δὲ γέ-
 γρηγόριος νόμασι τῆς βασιλείας μετὰ τὸ δῆ-
 ναι τὰς χροσρὸς σαυρῆς, τὰς πανεξήμας τῶν
 λεγομένων λιμητῶν ᾤκιστων, ἐνοῖς μάλισα
 τὰ σευθῆς δόγματα, καὶ πολλα φερέρια, καὶ
 κίμας, μονασήρια τε καὶ φυλάς ὀλοκλήρας
 τῆς ἐκκλησίας παρεσῆγαγε τὰ θεῷ.

CAP. XXII.

De Naamane Saraceno.

PER idem tempus, Naamanes quo-
 que Saracenorum hostium Philar-
 chus, sceleratus atque abominandus
 gentilis, adeo ut homines sua ipsius
 manu diis suis immolaret, ad sacrum
 Baptismum accessit, & verè auream
 Venerem, quippe quæ nihil aliud esset
 quam auri massa, igne liquefactam pau-
 peribus distribuit, & cunctos qui cum
 ipso erant, ad Dei cultum traduxit. At
 Gregorius, postquam donaria à Chos-
 roë missa dedicasset, Imperatoris per-
 missu solitudinem limitum peragrans,
 ubi Severi dogmata vigeant, iis in lo-
 cis Ecclesiastica dogmata prædicavit:
 multa que castella & vicos atque inte-
 gras tribus, & monasteria, ad Ecclesi-
 am Dei adduxit.

